

absiandus („Ubiqas“), „Lividus proctus“
„Zivinis de“ („Lividus“)

Laimės žibury

Laimės ž. - alegorija (simbolis), atstytas
išreikšimus žmonių žmudžiai.

Ats fū galėtum atmetti laimės žibury išsim
se akmeniuose perverdam, turi atsverdam.

Katės iš senųjų Vingių

Žmonas iš reikišmininkavimo žemai-
čioje būsimyje yra „Martis“. Šis žiburys
apie savo darbą iš bandingos marčia.
Kad kuri negalejo priimti būti prie
tamšaus, apsiliečiusiems vingių
nės gyvenimo.

Kožas iš renorejo Katės tebėti už
Vingių žmonukų, tačiau jis visai nė-
kas reklaučia:

„Motina tramadolė ją geruoja, o
žmonas iš granulukų: jeigu geriau

zenigiamas ožinoris iš reklaučių, išgin-
tių nuo žavesių iš mėlo reklaučių. Motina
jės gailėjo, tačiau vyrui nepripietino, o
tais visi girdavo žomuko žeme bei mėbas
pėdas. Kožas žmonas ištikirori, bučių daktelę
priėjapys prie rankos žemės, tačiau taip re-
buvo. ~~dictziavus~~ Katės priėjimybė buvo
jės amžiaus senovės Vingių. Katės jai re-
bliko mėbus. Kožas tikslai, virveli gam-
davo pėlos. Krepsta reikiškumas jai net nu-
ramės traukytis, visi išsukdėti žodžių
je apibardoma:

„Ats senas paprotis varai? Slavinėti?!

čia to nereikia. Jei manu rebaidlyti, dnu-
nos reini!“

Martis, gi kurio labai gailintingas tra-
kingas iš gailintinga:

„Nenok renuleido rankas: išvazinoj
visus gerulius. Įstote žiūrys taip duris, už-
komis škarmalais išklaujytus lompos iti-
blus, kad taip vėjas neįsurtu, atrankos
čiuos, suraktinėjo s kertes; iugrė busi

sluotzasi, užnike purovus velytis, kai
beimanydama arba žmonintis."

O kai žinginė sucede nemenekus,
"Katrei perigando, matydamo balsi žiom-
sų motinos aprišime. Né galv jis halbos
rebegidlo: taip jai ragailo to nemenek-
hö, verhenėjò iš shammo iš drebancio
iš īgancio.

Koks anysti mano apileidinti iš tin-
ginyste obare visam kaimui gieda, ta-
čiai yra iš lai rekreacijos pilties de-
mios ir net rebandė penktinkst. Fuo bae-
mu, kai visiški oblio būdavijate, vien-
giu nusivnosē iš kenges. O žinginė tuo
pats mundo visiškai, taip išmien-
ti mo oblos iš taip ištinkti an-
gyrads i farci:

"Beitna iš man visiškai turia por-
duoti krosteri osiasto, kai kaimi išmis de-
simis!"

Tadiam vyskës jai varcioti nelendo.
Už Žingini išmisi, žinginė iškurt

buigeli galva iš ji, išizturi iš lozg, nali IV
ky katrei žingsus obenos darbus.

Martí, noras darbas iš mylio, tačiai rim
darbas medžiabti neruoje:

"-Ota, žiurk, kobi valstybę katrei veltu!
- zodė viena, - net Žinginė, resele! Tačiai iši
neruoju jai nera, o dėlto dėlto padėlu-
mai, kada bėda!

- Ką gi darrys redirburi? Kgalys
tinginys, nati turi būti darlininke; visuose
taip yra."

Tadiam neilgai vėlgo katrele. Rudens
svirgo iš mire " Matydamo didelių braitų,
governuoj, gerai žemę, liežuvius i... papu-
nėlius," išriandavo mo visus ženges.

Kuriųys "Martí", manys manymas,
turetis supomintis biekironių liežuvių
girolė:

VI

6

Pasuksti gyvybę delinto gva ribiniu-
mis žingsnam biekiron. Tadiam tai nežiogale.